

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3034

гр. София, 05.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в закрито заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

като разгледа дело номер **7144** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.157 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "СИА" ЕООД, ЕИК[ЕИК], против Ревизионен акт (РА) № Р-22220320003057-091-001/20.01.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден в оспорената му част на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от м.05.2015г., до м.12.2017г., м.03.2018г., от м.06.2018г. до м.09.2018г., от м.11.2018г. до м.01.2019г. и за м.03. и м.04.2019г.

По делото, на 14.03.2023г. е постъпила молба от жалбоподателя, чрез адв.Д., с искане за спиране на изпълнението на РА, обоснована с факта, че по изп.дело №[ЕИК]-2019/11.04.2019г. по описа на ТД на НАП С., е била наложена възбрана върху недвижим имот, собственост на дружеството, на който с Разпореждане изх.№ С230022-104-0000278/22.02.2023г. на публичния изпълнител е определена окончателна оценка в размер на 310 886 лв. Тази оценка се сочи, че надхвърля размера на задълженията определени с РА, ведно с лихвите, посочени от жалбоподателя като 179 155, 19 лв. и лихви от 90 861,28 лв.

В изпълнение на Определение № 2357 от 17.03.2023г. на 22.03.2023г. от ответника е постъпила молба, съдържаща становище по искането за спиране на изпълнението на ревизионния акт. Съобразно доводите в молбата, задължението по оспорения РА е в размер на 314 084,03 лв. (главница и лихви) към датата на подаване на искането за спиране . Текущите задължения над ружеството към същата дата са в размер на 4007,19 лв. , съгласно подадени декларации обр.б за м.08.2019г. По данни на публичния изпълнител, съдържащи се в доклад от 20.03.2023г. до директора на Дирекция ОДОП, представен по делото на 27.03.2023г., съгласно Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 53-06-2296-3/08.04.2013г. за несъбрано публично задължение в размер на 19 963,05 лв., установено с подадени от дружеството СД по ЗДДС, и декларации обр.б, задължението , обезпечено по това

постановление, не е платено.

Въз основа на Постановление изх.№ С190022-022-0028747/11.04.2019г. , отново е наложена възбрана върху недвижимия имот, по отношение на който, с Разпореждане изх.№ С230022-104-0000278/22.02.2023г. на публичния изпълнител е определена окончателна оценка в размер на 310 886 лв. Повторно наложената възбрана е по изпълнително дело №[ЕИК]/2019г. и е за изискуеми публични вземания в размер на 30 143,31 лв., в т.ч. главница 29 363,12 лв. и лихва 780,19 лв.

Съобразно представената справка за общите задължение на дружеството към 21.03.2023г. то има задължения по посоченото изпълнително дело от 2019г. в размер на 369 270 лв., подлежащи на разпределение, в т.ч. главница 240 544,92 лв. и лихви 128 725,75 лв., в които задължения влизат и задълженията по оспорения РА.

Предвид изложеното, независимо от оценката на недвижимия имот в размер на 310 886 лв., с оглед приложимите норми на чл.195 ал.6 т.1-3 за определяне на стойността, по която се извършват обезпеченията, ответника изразява становище, че балансовата стойност на недвижимия имот, макар и несъответстваща на стойността му по оценката по изпълнителното дело, е достатъчна да обезпечи вземането, установено с РА.

Съдът, след като се запозна с доводите на страните и с преписката, по която е образувано делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на ревизионния акт е процесуално допустимо, а разгледано по същество е неоснователно.

Съгласно чл.157, ал.1 ДОПК обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. Чл.157 ал.2 от ДОПК дава възможност съдът да спре изпълнението на РА, в обжалваната му част, по искане на жалбоподателя.

Условията за спиране на изпълнението на РА от съда са посочени в чл.153 ДОПК. Съгласно чл.153 ал.3 ДОПК към искането за спиране се прилагат доказателства за направено обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение. Съдът, в хипотезата на чл.157 ДОПК, е длъжен да спре изпълнението на РА, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането за спиране (чл.153, ал.4 ДОПК). В останалите случаи решаващият орган извършва преценка, съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

В настоящия случай жалбоподателят не е представил обезпечение в пари, в безусловна и неотменяема банкова гаранция или в държавни ценни книжа, в размер на установеното задължение за данъци, поради което и съдът не е задължен по силата на правната норма да спре изпълнението на оспорвания РА. Съдът приема, че не са налице основания за спиране на изпълнението и съгласно чл.153, ал.5 ДОПК. Съобразно информацията в доклада на публичния изпълнител изх.№ С230022-176-0000141/20.03.2023г. стойността на имота, по отношение на който са наложени обезпечителни мерки, видно от кончателната му оценка е 310 886 лв.

Предвид наличието на други непогасени публични задължения на дружеството, тази

стойност на недвижимия имот, съобразно окончателната му оценка по изпълнителното дело, не може да покрие размера на задълженията по оспорения РА, тъй като при принудително изпълнение върху този недвижим имот, не е възможно установените с обжалвания РА публични задължения да бъдат погасени.

При липсата на представеното обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа в размера на главницата и лихвите, към датата на подаване на искането за спиране изпълнението на ревизионния акт, не е налице хипотезата, в която задължително следва да се допусне спиране.

Както вече бе посочено, съдът приема че наложените обезпечения с посочените постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки не могат ефективно да обезпечат публичното вземане на държавата за задълженията, установени с обжалвания ревизионен акт, поради което няма основание за спиране на изпълнението на ревизионния акт и искането следва да се отхвърли като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.157, ал.4 във вр. с ал.2 ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 66^{-и} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ молбата на "СИА" ЕООД, ЕИК[ЕИК], за спиране на изпълнението на Ревизионен акт (РА) № Р-22220320003057-091-001/20.01.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден в оспорената му част на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от м.05.2015г., до м.12.2017г., м.03.2018г., от м.06.2018г. до м.09.2018г., от м.11.2018г. до м.01.2019г. и за м.03. и м.04.2019г..

Препис от определението да се ипрати на страните.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: